

Páneurópai Piknik
Sopron 2009

Carl Bildt, svéd külügyminiszter beszéde
2009. augusztus 19., Sopronpuszta, Páneurópai Piknik emlékpark.

Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Excellenciás Urak, kedves vendégeink!

Európa igazi jövője 1989-ben kezdődött.

Ami itt történt, ezen a mezőn, Európa történetének központi és fontos eseménye volt az európai szabadságeszme, demokrácia kezdetének egy fontos eleme. Saját emlékeim is vannak erről az időszakról, az 1989-es időről megelőző időszakról, hiszen én átkelhettem a határon nyugati útlevéllel rendelkezvén.

Még emlékszem az őrtornyokra és a szögesdrótra, és emlékszem a határra. Svédország egyik képviselője, Walburga Douglas Habsburg asszony egyik szervezője volt a Páneurópai Pikniknek, amit ma itt ünnepelünk. Az akkor még egész más Európa volt.

12 Nyugat-Európai ország büszkén vállalta fel, fejlődését és eddigi fejlettségének eredményeit Nyugat- és Dél-Európában. De ez még nem egész Európa volt, csak egy része.

Azóta 15 újabb ország, beleértve Kelet-Németországot is, mintegy 150 millió állampolgár csatlakozott az Európai Unióhoz, és ily módon elkötelezték magukat a béke és a fejlődés Európája mellett.

Magyarország. Ausztria. Svédország. És még további 12 ország, Finnországtól a déli Ciprusig. Az 1989-es európai forradalom kikövezte az utat, amit most Európai Uniónak nevezünk.

Most a történelmi távlatból visszatekintve, tényleg elmondhatjuk, hogy valóban csoda történt.

Talán Európa történetében először a változást, az átalakítást nem katonák, nem fegyverek, és nem háborúk hozták létre ezen a kontinensen.

Valóban csoda volt az, hogy nemzetek, polgárok, közösségek saját döntésük, saját választásuk alapján döntöttek el, hogy megváltoztatják azokat a struktúrákat, azokat a politikai intézményrendszereket, amelyek őket elnyomták, nyomasztották, és elszakították Európa többi részétől.

Talán nem is kell hangsúlyoznom, hogy mekkora jelentőségű volt ez a lépés.

Nem kell már a szögesdróton átlépnünk, sőt már útlevelet sem kell mutatnunk a határon, amikor átkelünk. Elértük azt, amit évtizedekkel ezelőtt még csak álmodni sem mertünk.

Néhány évtizeddel ezelőtt Európa még háborút és totalitárius diktatúrákat exportált a világ többi részére, háborút a világ többi országába, egy totalitárius ideológiát máshova. Egy olyan ideológiát, amelyet az egész világon el szeretett volna terjeszteni. De mai Európa már nem háborút, hanem békét sugall. Más országokat békességre buzdít, békefenntartásban vesz részt, és segíti őket nehézségeiken át.

Nem jelenti ám azonban azt, hogy az 1989-ben megkezdett út már a végére is ért. Nem mondhatjuk azt, hogy az a történelmi feladat, amely elvégzésére vállalkoztunk sikerrel befejeződött. Elindultunk egy úton, azon az úton, amely itt kezdődött Sopronban, Varsóban, Lipcsében, Berlinben, Prágában vagy Temesváron, és még sok feladatot tartogat számunkra.

Az Európai Unió továbbfejlődik, napról napra tovább épül, és egyre nagyobb függetlenséget, ugyanakkor támogatást adva polgárainak, tagállamainak. És miközben örülünk az elmúlt évtizedben elvégzett eredményeinknek, örülünk annak, hogy Európa egyesülése tovább folytatódott, nem szabad elfeledkeznünk azokról az országokról sem, amelyek még kopogtatnak az ajtónkon, szeretnének csatlakozni szabadságunkhoz, integrált egységünkhöz és biztonságunkhoz. A falak lebontása eredményeképpen kialakult az a szabad társadalom, az a nyitott társadalom, amely gazdaságilag és a szabadság eszméire építve az egyesült Európát létrehozhatta.

Azok a bátor férfiak és nők, akik 1989-ben szembeszálltak a megosztottsággal, az elnyomással és a falakkal, további követőikre találnak. A jobb jövőbe vetett hit az, amely őket vezette, hogy ezen Pikniket, amelynek helyszínén itt állunk, annak idején megszervezzék.

Nyitott társadalmainkkal és nyitott gondolkodással továbbra is nyitott módon kell közelednünk azon nemzetek felé, akik a jelenlegi Európai Unió határain túl élnek, és a világ többi országai felé is.

Minden okunk megvan természetesen az ünneplésre és az öröme, mert ami két évtizeddel ezelőtt itt történt, csak a legnagyobb tisztelet hangján említhető. De a történelem nem ér véget. További arcait tárja majd fel előttünk.

Folytatnunk kell az Európai Unión belül eddigi hagyományainkra építve az Európai Unió továbbépítését, hogy 1989. eszméjét és csodáit a jövőben is folytathassuk.

Európa legjobb arca, történetének legjobb ideje még előttünk van.

Köszönöm figyelmüket!

